

Із метою відновлення взаємодії прокуратури з громадськістю на засадах партнерства слід впровадити актуальні новації. По-перше, нагальним є створення програми-стратегії щодо захисту прав людей органами прокуратури. Ця стратегія має бути реалізована в діяльності органів прокуратури, вищих навчальних закладах із юридичними спеціальностями, наукових установах. По-друге, необхідна розробка та законодавче закріплення Положення про взаємодію громадськості з прокуратурою, що має бути сформоване на основі чинного законодавства з дотриманням усіх конституційно-правових приписів і норм. Зміст цього положення має закріплювати право звернення громадян та громадських інституцій до органів прокуратури, унормувувати процес розгляду звернень та їх доцільного вирішення за умов суворого дотримання чинного законодавства. По-третє, нагальним виступає аналіз наукових та дисертаційних досліджень з метою реального впровадження в практичну діяльність їх висновків та положень.

Таким чином, подано окремі пропозиції щодо вирішення певних проблем у діяльності органів прокуратури, а також усунення прогалин у законодавстві. Взаємодія прокуратури з громадськістю з метою захисту прав людини має взяти за основу сумісну узгодженість, багатовекторну діяльність з утвердження верховенства права, зміцнення правопорядку, здійснення захисту прав та свобод людини і громадянина.

Тринкіна Тетяна Олегівна

студентка факультету соціально-психологічної освіти та управління
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Єремєєва Ірина Анатоліївна

кандидат історичних наук, доцент,
доцент кафедри міжнародних відносин та
туризму Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

**ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ СУЧАСНИХ
ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ**

У сучасному світі глобалізація є явищем, що охоплює всі напрями внутрішньодержавних та міжнародних відносин, сприяє розвитку не тільки держав, але й окремих індивідів та суспільства в цілому. Глобалізація призво-

дить до змін усіх сфер життя, але її суб'єктами насамперед є держави.

Складність феномена глобалізації та масштабів її прояву обумовлюють дискусії щодо її генези. У науковій літературі існують різні точки зору на проблеми витоків глобалізації. На думку багатьох учених, глобалізація була наявна впродовж усього періоду існування людства. Цю проблему більш детально вивчав Манфред Б. Стегер, який поділив еволюцію глобалізації на п'ять періодів: доісторичний (10 000 років до н. е. – 3500 років до н. е.), досучасний (3500 років до н. е. – 1500 років н. е.), ранньосучасний (1500–1750 рр.), сучасний (1750–1970 рр.), найновіший (із 1970-х рр.). Загальнови-знаним більшістю дослідників фактом є те, що глобалізація в ХХ ст. підня-лась на надзвичайно високий рівень та має такі хвилі:

– перша хвиля глобалізації характеризується підвищенням рівня взає-мозалежності держав у світовій економіці завдяки зростанню вільної торгівлі;

– друга хвиля глобалізації характеризується її переходом на міжнарод-ний рівень під впливом революції в інформатиці й телекомунікаціях. Це спричинило більш вільну поведінку транснаціональних корпорацій і неуря-дових організацій, які мають вплив на політику держав світу.

Британський політолог Девід Гелд виділяє три напрями досліджень проблем глобалізації. Критерієм класифікації є ставлення авторів до перспек-тив та наслідків глобалізації в сучасному світі [1].

Першим напрямом є дослідження гіперглобалістів. До них належать Зигмунт Бауман («Глобалізація. Наслідки для людини і суспільства»), Ульрих Бек («Що таке глобалізація?») та Мартін Елброу («Глобальна доба. Держава і суспільство за межами модерності»). Представники гіперглобалістського на-пряму стверджують, що глобалізація являє собою нову епоху, у якій відбува-ється «денаціоналізація» економіки, що формує єдиний глобальний ринок за глобальної конкуренції.

Другий напрям становлять дослідження скептиків: Лінда Вайс («Міф про безсилу державу»), Поль Гірст та Грем Томпсон («Глобалізація під пи-танням. Міжнародна економіка і можливості врядування»), Джон Грей («Об-лудний світанок. Ілюзія глобального капіталізму»). Скептики з пересторогою ставляться до глобалізації та вважають її міфом, який приховує капіталізацію деяких держав.

Представники третього напряму є трансформаціоналістами (помірко-ваними). До них належать: Девід Гелд, Ентоні Мак-Грю, Девід Голдблат і Джонатан Ператон («Глобальні трансформації», «Демократія і глобальний порядок», «Трансформація демократії? Глобалізація і територіальна демокра-тія»), Ентоні Гіденс («Нестримний світ: Як глобалізація перетворює наше життя» та «Глобальний диспут про третій шлях»), Мануель Кастельз («Інфо-рмаційна епоха. Економіка, суспільство і культура») і Сескія Сесен («Втрата контролю? Суверенітет у глобальну добу» і «Глобалізація та її тягар»). Пред-ставники «поміркованого» напряму вважають, що глобалізація перебуває в стані становлення, і її наслідки та перспективи є непередбачуваними, тому

що масштаби та риси сучасної моделі глобалізації є безпрецедентними та су-перечливими.

На нашу думку, глобалізація покликана подолати нерівності умов жит-тя на планеті. У процесі глобалізації створюється єдиний інформаційний простір, який сприяє розширенню залучення держав до загальносвітових по-літичних та економічних процесів.

---

1. Held David. Global Transformations: Politics, Economics and Culture. URL: https://www.researchgate.net/publication/316341269_Global_Transformations_Politics_Economics_and_Culture (дата звернення: 04.04.2021).

2. Воронкова В. Г. Глобалізація як процес універсалізації стосунків між державою та ринком. *Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії*. 2008. Вип. 35. С. 15–35. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpqgvzdia_2008_35_ (дата звернення: 03.04.2021).

3. Єремєєва І. А. Проблеми миротворчості ООН в умовах трансформації міжнато-дних безпекових інститутів. *Politicus*. 2016. № 1. С. 204–209.

4. Хаустова М. Г. Феномен глобалізації та плюралізм її інтерпретації. *Форум права*. 2013. № 4. С. 430–440. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2013_4_73.pdf (дата зве-рнення: 03.04.2021).

Федорцов Дмитро Віталійович

курсант факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, рядовий поліції

Науковий керівник:

Нагорна Олена Олександрівна

викладач кафедри цивільного права та процесу Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, старший лейтенант поліції (м. Дніпро, Україна)

ЩОДО ІНСТИТУТУ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В ТРУДОВОМУ ПРАВІ

У зв'язку з постійним розвитком сучасних правовідносин та потужним реформуванням законодавства актуальними постають питання забезпечення прав та інтересів громадян, а також притягнення їх до відповідальності в разі порушення чинного законодавства. До таких актуальних проблем слід віднести дисциплінарну відповідальність у трудовому праві.